

Τιμ. ὄνται Λεπτῶν 10

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τιμ. ὄνται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, (ΚΥΡΑΚΗ) 9 Ἰανουαρίου 1894.

ΕΤΟΣ Β' — ΑΡΙΘ. 5

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
αἱς ἐπαρχίαις » 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Α' ΓΛΑ, διήγημα Felice Venosta — Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ,
μυθιστορία Καρόλου Μερουδέλ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΕΤΙΟΥ ΑΡΙΘ. 40

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς
τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ-
ΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν,
γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων,
συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

ΤΩΝ

ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

Ἐλθεν ἤδη τὸ Θ' ἔτος τῶν Ἐκλε-
κτῶν Μυθιστορημάτων.

Κατὰ τὸ δέκατον ἔτος ἡ δι' εἰσπρακτό-
ν εἰσπραξίς καταργεῖται ἐν Ἀθήναις, ταῖς
ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, πρὸς εὐκο-
νίαν δὲ τῶν κ.κ. Συνδρομητῶν ἡμῶν, δεχό-
μεθα ΕΞΑΜΗΝΟΥΣ συνδρομας.

Ὅθεν, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξακολουθή-
ωσιν ὡς συνδρομηταὶ καὶ κατὰ τὸ δέκα-
τον ἔτος, παρακαλοῦνται θερμῶς, ὅπως ἀ-
ποστείλωσιν τὴν ἐξάμηνον συνδρομὴν τῶν
π' εὐθείας: «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἐ-
κλεκτῶν Μυθιστορημάτων ἐν
Ἀθήναις», διότι, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει,
ἂν εὐρεθῶμεν εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ
ἀκούσωμεν, μετὰ λύπης μας, εἰς πάν-
τας ἀνεξαιρέτως τὴν ἀποστολὴν
τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημά-
των.

Ἡ Διεύθυνσις.

Α Ἰ Δ Α

Διήγημα FELICE VENOSTA

[Συνέχεια]

Σ'

Οἱ Αἰθίοπες ἀπεστάλησαν ἐλεύθεροι εἰς
τὴν πατρίδα τῶν τὴν αὐτὴν τῆς θριαμβευ-
τικῆς εἰσόδου ἡμέραν, μετὰ τὰς ἐν τῷ ναῷ
τοῦ Ἰσίδου ἱεροτελεστίας.

Εἰς τὰς Θήβας ἔμενε μόνον ὁ Ἀμόν-
Ἀσσάρ μετὰ τῆς θυγατρὸς του Ἀιδᾶς ὡς
ὁμοιοί. Ὁ Ἀμόν-Ἀσσάρ ἐτοποθετήθη ἐν-
τός τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων, αὐστηρῶς
ἐπιτηρούμενος.

Ὅλιγαι εἶχον παρέλθει ἡμέραι ἀπὸ τῆς
τῶν αἰγυπτιακῶν φαλάγγων ἐπιστροφῆς
καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῷ Ραδαμῆς γε-
νομένης προσφορᾶς τῆς χειρὸς τῆς Ἀμνερί-
δος. Ἡ Ἀιδᾶ εὐρίσκετο παρὰ τῷ πατρί.
Ὁ γέρον τῆς Αἰθιοπίας βασιλεὺς ἦν σκε-
πτικός. Μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς θυγα-
τρός του ἐγένετο παρατεταμένος διάλογος
λίαν ζωηρός. Ἡ Ἀιδᾶ ἔμαθε τὴν θλιβεράν
ἀγγελίαν τοῦ θανάτου τῆς μητρὸς, προελ-
θόντος ἐκ τῆς λύπης τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῆς.

—Κόρη μου, ἔλεγεν ὁ Ἀμόν-Ἀσσάρ μετὰ
βραχείαν σιωπὴν, λάβε θάρρος, θὰ ἐπανέλ-
θωσι, καὶ δὲν εἶναι μακράν, αἱ εὐτυχεῖς ἡ-
μέραι τῆς φιλάτης ἡμῶν πατρίδος. Ἐγγί-
ζει ἡ ἐλπιδοπαρόχος ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ ἐκ-
δικηθῶμεν. Καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς ἀ-
γαλλιᾶσεως διὰ τὰς αἰθιοπικὰς καρδίας θὰ
τὴν ἐπισπεύσης σύ.

—Ἐγώ, πάτερ μου;

—Ναί. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα
διαμονῆς μου τὰ πάντα ἀνεκάλυψα. Ἀγα-
πᾶς τὸν Ραδαμῆς καὶ ἀνταγαπᾶσαι ὑπ'
αὐτοῦ.

—Πάτερ, τί λέγετε; σεῖς εἴσθε ἡ μόνη
τοῦ βίου μου σκέψις...

—Μάτην θ' ἀρνήθῃς τὸν ἔρωτα πρὸς
τὸν νέον Αἰγύπτιον; ἀλλ' ὁ ἔρωσ σου οὗτος
καταδιώκεται. Τὴν θυγατέρα τῶν Φαρχῶ
θεώρει ἰσχυράν ἀντεράστριαν, καὶ ἐκ τῆς
ὀλεθρίου ἐκείνης πρὸς ἡμᾶς γενεᾶς ὀφείλεις
νὰ τρέμης.

—Καὶ εὐρίσκωμαι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν!
ἀνέκραξεν ἡ Ἀιδᾶ στεναζούσα. Ἐγώ, ἡ θυ-
γάτηρ τοῦ βασιλέως Ἀμόν-Ἀσσάρ αἰχμᾶ-
λωτός της!

—Ἄν θέλῃς, δύνασαι νὰ καταβάλῃς
τὴν ὑπερήφανον ἀντεράστριάν σου. Πατρί-
δα, θρόνον, ἔρωτα, τὰ πάντα θ' ἀνακτήσης,
θὰ ἐπανίδῃς τὰς βλασφημίας ἐξοχὰς τῆς
Αἰθιοπίας, τοὺς ἀειθαλεῖς λειμῶνας καὶ

τοὺς χρυσοτεύκτους τῶν θεῶν μας ναοὺς...

—ὦ ἀνεκκάλυπτος χαρὰ! νὰ ἐπανίδῃ
τὴν πατρίδα μου!... ἀλλ' ἐκεῖνος, πάτερ;...

—ὦς σύζυγος θὰ διανύσης ἐκεῖ πανευ-
δαίμονα βίον μετὰ τοῦ προσφιλοῦς Ραδα-
μῆς καὶ δὲν θὰ λείψωσιν ἡμέραι ἀπείρων ἐκ-
στάσεων διὰ δύο λατρευμένας καρδίας.

—ὦ! θεοὶ! μίαν ἡμέραν, μίαν καὶ μό-
νην ἡδέϊας γοητείας, μίαν ὥραν τοῦλάχισ-
τον, ἃς ἴδω καὶ ἃς ἀποθάνω! θὰ δεχθῶ
εὐχάριστος τὸν θάνατον.

—Σκέφθητι ὅτι ὁ ἀπηνῆς Αἰγύπτιος ἐ-
μόλυνε τοὺς οἴκους καὶ τοὺς ναοὺς μας, ἀ-
νῆρπασε τὰς θυγατέρας μας, τὰς ὁποίας
ἀφῆρπασεν ἐκ τῆς ἀγκαλῆς τοῦ ἔρωτος, τὰς
μητέρας, τὰς ὁποίας ἐστέρησε τῶν προσφι-
λῶν αὐτῶν, τοὺς σεβαστοὺς γέροντας καὶ
τὰ ἀθῶα βρέφη!...

—Ἐνθυμοῦμαι καλῶς τὰς ἀπαισίας ἐ-
κείνας ἡμέρας τοῦ πένθους, κατεσπάραξαν
αὐταὶ τὴν καρδίαν μου! Ἀλλ' ἃς ἐλπίσω-
μεν εἰς τοὺς θεοὺς: αὐτοὶ θέλουν μᾶς ἀποδώ-
σει τὰς ἀταράχους ἡμέρας, τὰς ὁποίας διὰ
δακρύων καὶ παρακλήσεων τοῖς αἰτοῦμεν.

—Μάθε, Ἀιδᾶ, ὅτι ὁ λαὸς μας, ὡς εἰς
καὶ μόνος τρέχει εἰς τὰ ὄπλα. Τὰ πάντα
ἤδη ἡτοιμάσθησαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν, ἡ
ἡμέρα τῆς νίκης δὲν εἶναι μακράν. Ὑπολεί-
πεται μόνον νὰ μάθωμεν τὴν πορείαν τὴν
ὁποίαν θὰ χαράξῃ ὁ αἰγυπτιακὸς στρατός.

—Καὶ τίς δύναται νὰ τὴν ἀποκαλύψῃ;

—Σὺ ἡ ἰδίᾳ, Ἀιδᾶ.

—Ἐγώ! Ἀλλὰ πῶς;

—Ὁ Ραδαμῆς σὲ ἀγαπᾷ... αὐτὸς ὀδηγεῖ
τοὺς αἰγυπτίους... ὅταν τὸν ἴδῃς καὶ σήμε-
ρον ἴσως... μὲ ἑννοεῖς;... μίαν μόνην λέ-
ξιν...

—Ὅ, τι μὲ συμβουλευετέ πάτερ μου,
εἶναι φρικῶδες!... δὲν θὰ προδῶσω ποτὲ
ἐκεῖνον, ὅστις παρεδόθη εἰς ἐμὲ πλήρης πί-
στεως καὶ ἔρωτος.